

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6887/2021
27.10.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Марине Милановић и Јелене Ивановић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Властимир Јанковић адвокат из ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Владимир Огњеновић адвокат из ..., ВВ и ГГ обоје из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5192/20 од 02.12.2020. године, у седници већа одржаној 27.10.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5192/20 од 02.12.2020. године, првог става изреке.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5192/20 од 02.12.2020. године, првог става изреке.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог ББ из ... за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 2508/15 од 28.02.2020. године, у првом ставу изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужиља тражила да се туженима наложи да на име накнаде штете коју су рушењем постојећег и изградњом новог стамбеног објекта причинили на стамбеном објекту – кући спратности П+ПК, помоћном објекту, септичкој јами, прилазним степеницама и дворишту у власништву тужиље све на кп.бр. ... КО ... уписаној у ЛН ... КО ..., у ... улица ..., о свом трошку по важећим грађевинским стандардима изведу радове санирања објеката ближе описаних у том ставу изреке, а уколико то не учине у остављеном року да се тужиља овлашћује да наложене радове изведе о трошку тужених, с тим што се тужени могу ослободити обавезе извођења радова уколико тужиљи на име накнаде штете исплате износ од 9.391,25 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате. У другом ставу изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужиља тражила да се тужени обавезу да јој на име издатака трошкова које је имала услед постављања и праћења репера, израде елабората, пројекта санације објекта у ..., ... и вештачења у поступку обезбеђења доказа исплате износ од 197.820,00 динара. У трећем ставу изреке

обавезана је тужила да туженом ББ накнади трошкове парничног поступа у износу од 181.500,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 5192/20 до 02.12.2020. године, у првом ставу изреке потврђена је првостепена пресуда у првом ставу изреке и одбијена жалба тужиле у том делу. У другом ставу изреке укинута је првостепена пресуда у другом и трећем ставу изреке и предмет враћен истом суду на поновно суђење у укинutom делу.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку.

Тужени ББ је дао одговор на ревизију.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 ... 18/20) посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете коју су рушењем постојећег и изградњом новог стамбеног објекта тужени причинили на тужилиним непокретностима - кући и пратећим објектима налагањем туженима да изведу радове на санацији тужилине куће и пратећих објеката с тим да се могу ослободити обавезе извођења радова исплатом одређеног новчаног износа. Побијана одлука донета је уз правилно тумачење материјалног права, будући да су спорна правна питања везана за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака. При том се у ревизији само формално указује на законске разлоге за примену одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, док је побијана другостепена пресуда у складу са судском праксом и правним схватањима.

На основу изнетог Врховни касациони суд налази да у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, из чега произилази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари ради накнаде штете поднета је 22.06.2012. године, а вредност предмета спора побијаног дела износи 9.391,25 евра. Дакле, вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, због чега ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у другом ставу изреке.

Како трошкови одговора на ревизију не представљају потребне трошкове ради вођења парнице у смислу одредбе члана 154. став 1. Закона о парничном поступку, одлучено је као у трећем ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић